

«Kabaree» olulisemad muusikanumbrid

I vaatus

Kit Kat klubi Konferansjee, görlid ja boid:

«Tere tulemast Berliini!»

Fräulein Schneider:

«Elu peatuda ilma peal ei saa ... mis siis?»

Sally ja görlid:

«Kui ainult ema teada ei saaks!»

Sally:

«Head teed, mein Herr ...»

Sally ja Cliff:

«... nõnda lähedas paigas...»

Konferansjee, Sylvia ja Caroline:

«Kaks leedit.»

Fräulein Schneider, Schultz:

«Kui mul tooksid pärle...»

Meeskoor:

Laul «Vaterland».

II vaatus

Cliff:

«On see vaid uni?»

Sally:

«Kas ehk praegu õnneaegu...»

Fräulein Schneider, Schultz:

«Me koos!»

Schultz, Sally:

«Ükskord elas ilmas Mieskait.»

Fräulein Kost ja teised kihluspeo külalised:

«Vaterland».

Stseen programmist «Paraguay» (1926). Autor — Rudolph Nelson, nimekas helilooja, pianist ja organisaator I Maailmasõja järgses Saksa kabarees

III vaatus

Görlid, boid ja Konferansjee:

Revüü ja «elavad pildid»

Konferansjee ja Isevärki Trulla:

«Kui sa vaid näeks nagu mina ...»

Fräulein Schneider:

«Mis ma küll teen?»

Konferansjee, Sally, görlid ja boid:

«Mul on asjad korras» ning «Mani, mani ...»

Sally:

«Elu on kabaree ...»

Kõik osalised: Finaal.

Paul Pinna kabaree-meeleolus (1915)

PAUL PINNA — KABAREEST

Katkendeid artiklite sarjast «Kabaree seinte vahel».

Huvitav on jälgida neid evolutsioone, mida on läbi teinud too kergesisuline žanr aastakümnete jooksul nii välismaal kui ka meil, sest oleme meiegi levitanud seda ala nii hästi seltsides kui ka avalikkudes lõbustuskohtades, muidugi mitte sellises ulatuses, nagu meile seda on näidanud suured välismaa eeskujud kõigi oma väärtuste ja pahe-dega.

Minagi olen oma lavalise töö kõrval jälginud ja tundma õppinud seda kunstiala, mida viimastel aastatel «väikeseks kunstiks» nimeta-takse ning ise koguni pidevalt kaasa teinud.

Eesti mõiste järgi algas meie kabaree «segaeeskava» näol «pere-konnaõhtuil», mida korraldati niihästi vanas «Estonias» kui ka «Lootuse» laulu- ja muusikaseltsides. Nende eeskava koosnes: mees- ja nais-segalaulukoor, sellele järgnesid kas sooloetteasted või «naljakad» kvar-tetid ja kupleelauljad (naljalaulud). Lõpuks oli ühevaatuseline nalja- või laulumäng.

Sellise eeskava leidsin ma eest, kui algasin oma esimeste sammu-dega vanas «Estonias» 1896. a. ja selline eeskava jäi ka lähemate aastate jooksul stereotüüpseks. Ka suured rahvapeod suvel «Lootuse» ja «Estonia» aedades ei kaldunud sellest järjekorrast kõrvale, mõnikord suurendati ja laiendati eeskava ja juurde tulid «mustkunstnikud», mõõganeelajad, pommitõstjad ja maadlejad, sest selline rahvapidu suvel seltsimaja aias algas juba kell 2 päeval ning eeskava pidi «vastu pidama» kella 10—11 õhtul, millele siis järgnes tants.

Laval esinesid suurima menuga naljalauljad või kupletistid. Mitte frakis, nagu palju aastaid hiljem, vaid (...) kirevas poolklouni kostüü-mis: punase ninaga ja niisamasuguses parukas. Mõni tuli maataadina või koguni naise riietuses. Igatahes riietus pidi olema koomiline.

Tänapäeval, ja juba aastaid, on Pariisi, Londonit ja Ameerikat vallutanud revüü, mis on välja kujunenud kirevaks lavaliseks üksuseks(...) Ka Saksamaal oli moes revüü, alastikultusega, peamiselt pärast monarhia langust kuni natsionaal-sotsialistliku režiimini.

Kabaree ülesvärskendajaks ja uue jume andjaks oli saksa satiirik-kirjanik ja humoreskide looja Ernst von Wolzogen. Ta (...) nimetas oma kabareed «Überbrettli'iks». Too oli omapärane kunstiline saavutus sel alal ja lõi hoopis uue žanri. See avaldus üksikute ettekannete

Naisorkester 20-ndate aastate Saksa kabareele tüüpilises «riietuses»

kompositsioonis ja ka tekstis. Tekkisid uued heliloojad, kes komponeerisid eriti kabareele laulukesi, nagu Ralph Benatzky (hiljem operettide komponist) ja palju teisi.

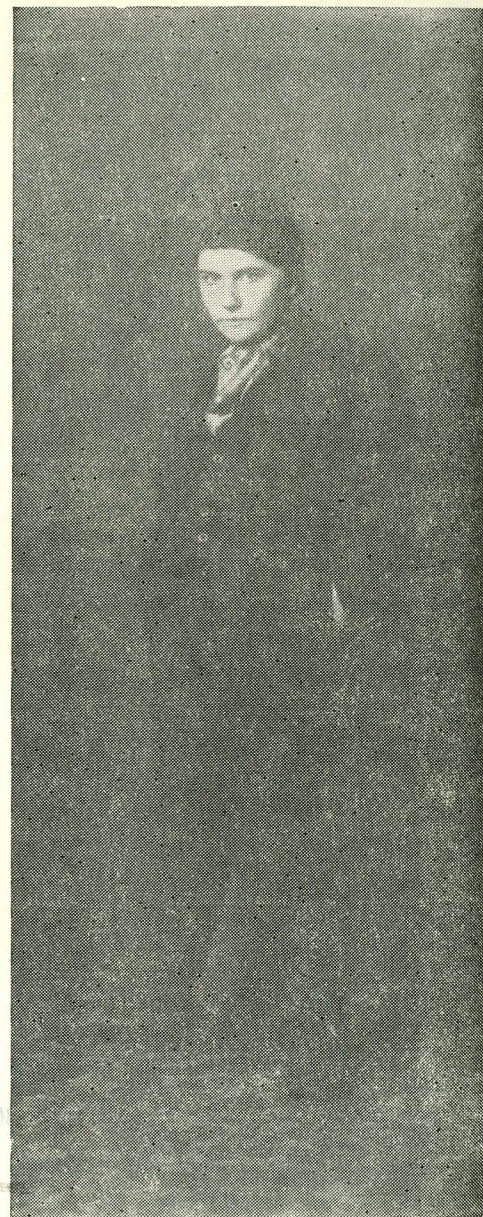
Sellest ajast algabki kabaree võidukäik, kuid muidugi, olude sunnil, ei peeta kinni Wolzogeni põhimõttest ja kunstilistest väärtustest, vaid iga ettevõtte tegutseb oma äranägemise järele ja publiku maitse kohaselt.

Meilgi tekkisid suurte restoranide juurde kabareed. Algul kui külastajatel oli palju raha, osutusid eeskavad ka õige suurejooneliseks.

Suure menu osaliseks sai tookord meie praegune lugupeetud näitlejanna proua Mari Möldre, kes lõi omapärase, kuid ehtsa eesti kabareetüübi — Joosep Tootsi. Joosep Tootsina kõneles ta ajakohaseid uudiseid, kandes ette neid lugusid omapärase huumori ja koomikaga.

Lõpuks tahaksin veel ütelda mõni sõna konferansjeest, kes peab tänapäeval, vähemalt meil, asendama «naljaettekandeid». Meil on omapärane arusaamine konferansjeest. Välismaal näiteks peab konferansjee publikuga kahekõnesid. Seal puudutab ta igat juurdetulist ja häda sellel, kes tema huumorist aru ei saa. Muidugi peab see toimuma ilusas vormis. Pooled ei tohi üksteist solvata või kuidagi ebameeldivalt riivata. Endistel aegadel oli see ka meil kabareedes kombeks ja minul tuli nii mõnigi «lahing» lüüa, kuid see osutuski huvitavaks ülesandeks.

«Perekonnaleht» 1939

Mari Möldre Tootsina (30-ndad aastad)

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Hind 30 kop.